

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. ij. post octa. E[pi]ph[ani]e Q[uesti]o. xviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus super euāge.

esse posse dissolui. Suadet etiā alia rōne: qz nō est hūmilitas q̄ ibi fuisset māt dñi vt patuit in expositiōe text. Oppositū rñ tenuit Chrys. et Orige. et Victorin. Et arguo p̄ eis Primo. Nā si sic est. idē spōsus fuisset vocat⁹ ad nūptias. qz vocat⁹ est iesus et discipuli ei⁹: int̄ q̄s discipulos erat Joannes vt videt. qz ip̄e cū fratre sicut et Petr⁹ cū Andrea vident⁹ vocati fuisse ante q̄ signū aliqd̄ viderēt. et seq̄nt̄ an̄ has nūptias in q̄b⁹ fuit p̄mū signū. Et qz int̄ baptisimū post quē statim fere cepit p̄gare discipulos. et has nūptias ad minus fluxit ann⁹. fm̄ sc̄m̄ Tho. in q̄ vt idē d̄r discipuli uersi sunt. Solu. Possz dicit qz discipuli fuerunt vocati: qz fuit vocatum eoz collegiū: licz aliq̄s de collegio nō fuisset vocat⁹. l. Joānes. S̄do: qz nō est v̄r simile qz discipul⁹ vocat⁹ ad statū p̄ginitatis a ch̄o: voluerit asp̄icere retro et nūbere: p̄cipue tā dilect⁹. So. P̄d̄r dicit qz nō erat adhuc vocat⁹ ad p̄fectū discipularū: s̄ ad quādam noticiā et familiaritatē. Et qz dicunt⁹ vocati discipuli ad nūptias: itelligit: qz vocati sūt q̄ discipuli futuri erāt qñ ista scriberant: licz nō tūc qñ fuerūt vocati ad nūptias. S̄ p̄tra si fuerūt vocati discipuli futuri: oportet qz h̄erent colligatiā oēs cū spōso vel cū aliq̄ ḡa cui⁹ vocarentur. Nō p̄mū. qz erāt de diuersis ciuitatib⁹ vñ nō ē hūmilitas spōsum tā paup̄em vt ei de ficeret vinuz sic a remotis inuitasse. q̄ rē. Ergo erāt tā discipuli. Sol. Erāt aliq̄ v̄l oēs de collegio ap̄toz tūc tā discipuli in p̄fecti: et futuri discipuli p̄fecti. Tertio arguit argumēto Victorini. Nā p̄ginitas inq̄t est i carne corruptibili incorruptiōis p̄petua meditatio. q̄ nō est credēdū qz iōannes cui de p̄ginitate testi. moniuz p̄hibet vñq̄ i nūptiis p̄senserit. So. Ad h̄ r̄ndet Alb. mag. dicens. Est incorruptio fm̄ mentē et fm̄ corp⁹: et fm̄ v̄rūq̄. Virginitas at̄ q̄ fm̄ Amb. habz radicē in mēte et ramos i corp̄e p̄mo et p̄ncipalr̄ meditatōez habz i mēte. s̄ meditatio incorruptiōis corp̄is diuersa est p̄ tēp̄oz diuersitate. Nā tpe n̄ reuelate gr̄e q̄uis incorruptio corp̄is desideret tñ diuine dispensatiōis cōmittit: sicut etiā brā p̄go fecit: eo qz tūc m̄rimoniū fructificabat gr̄e. qz cū p̄pagatiōe semis fie-

bat etiā p̄pagatio religiōis. Tpe at̄ gr̄e reuelate incorruptio corp̄is tenet i integritate et sc̄ritate. qz p̄bo castitat⁹ fiebat etiā ad gētes p̄pagatio religiōis. Et qz nūptiis moniū an̄ legē et castitas tpe gr̄e deo fructificabāt: m̄rimoniū abrae nō p̄fert celi/bat⁹ Joānis. qz castitatē quā Joānes exhibebat i corp̄e Abraā habuit i habitu et i mēte. Et al̄ incorruptiōis meditatio est p̄ginitas vbi incorruptio tenet i mēte. et i corruptio corp̄is in habitu mētis: q̄uis n̄ sit i corp̄e. Et qz d̄r Victorin⁹ qz nō p̄sentit Joānes i corruptiōne corp̄is: intelligēdū est de illa corruptiōe q̄ violat habitū p̄tinentie i mēte. Nec ille. Qui p̄ba aliq̄l̄ alterauit: qz exēplū videbat m̄ibi incorruptū. Int̄d̄r at̄ dicere qz qñ p̄ls dei credebatur p̄ m̄rimoniū sicut i lege: nō repuḡnabat p̄fecte p̄ginitati i mēte desiderii cōtinentie si deo placeret. et deinde cōmittere se deo p̄sentido i copulā iugalē: qz sic fuit i brā p̄gie fm̄ sc̄m̄ Tho. et vt videt fm̄ Alb. S̄do at̄ p̄ls dei creuit p̄ baptisimuz iō nō est simile.

Queri etiā p̄t̄r Vtz. ch̄s debuerit facere miracula: et vtz cepit ea facere i nūptiis. Vide autē. ij. xliij. ar. j. et. ij.

Dñica. ij. post octa. Ephie Questio. xvij.

Verit̄ Vtz. christus leprosum sanauerit p̄tute diuina imediate v̄l mediāte alia qua p̄tute creata: Ad h̄ aut̄ dico qz de⁹ triplici p̄tute aliqd̄ operatur. Nā aliq̄ facit imediate sua p̄tute q̄ est sua essentia: sicut creauit celum et alias p̄mas creaturas nō mediāte alia creatura: alio qñ in creaturis ires in infinituz. Aliq̄ p̄ mediāte p̄tute sua et p̄tute q̄ alicui creaturę ē natural: sicut calefacit sua p̄tute et mediante calore: cū de⁹ sit cā oim̄ effectū et oim̄ opationū. Aliq̄ p̄ mediāte sua p̄tute et mediāte p̄tute creata nll̄i creature naturali: s̄ existere it̄tionalr̄ i creatura etiā corp̄ali: eo mō q̄ mor⁹ ē in terra a secāte sicut iustificat aiam p̄ talē p̄tute et m̄tē in factis p̄ ea q̄ d̄r Cap. i. iij. v. j. q. j. Igit̄ p̄tus diuina sumit duob⁹ modis. Primo p̄

essentia diuina, et secundo per virtute creata influ-
 ra a deo creature supnaturali, i. sic qd nul-
 li creature est naturalis. Tunc respondeo p
 multas conclusiones. Prima. Quocumqz fuerit
 naturaliter vel miraculose fuerit diuina virtu-
 te primo modo, i. p diuinam essentiam, qz ipsa cum
 sit causa oim causarum et etiam causa oim effectuum.
 Secunda. Non tamen oia q fuerit sola diuina virtu-
 tute primo modo, sed cum ea concurrat aliquid virtus
 naturalis: et aliquid virtus diuina secundo modo, i. cre-
 ata. Nam actiones rerum naturalium non sunt im-
 diate a deo solo sed ab ipsis virtutibus natu-
 ralibus, sicut calefactio a calore: vt pbat scus
 Tho. iij. q. xliij. ar. lxx. Actiones etiam sa-
 cramentorum noue legis: puta iustificatio anime
 per gratiam: et conuersio panis et vini in carnem
 et sanguinem: similiter fuerit virtute creata im-
 mediare: sed non naturali sed diuina secundo modo: vt
 pbat idem. iij. di. j. q. j. ar. iij. q. j. Actiones et
 miraculorum factorum per seos aliqui sunt immedi-
 ate per aliquam naturam virtutem, qm. s. ex parte et non
 oratio miracula faciunt, sicut bruis Bndi-
 crus dissoluit rusticum locum alligatum in aspe-
 ctu suo tamen: vt et idem de po. q. vj. ar. iij.
 Deo tamen non vni talibus virtutibus quibus sine eis
 oia effectiue facere non possit quocumqz per illa
 efficit: sed vt creaturas sibi magis assimilaret:
 et magis eiusdem suam coniceret bonitatem: qz melius
 est assimilari deo in duobus, i. esse et inesse eam
 alicuius qm in vno tamen, i. in esse. Tertia. Aliquid
 tamen fuerit sola diuina virtute primo modo, i. sola
 diuina essentia: nulla instrumetali virtute concurrere.
 Hoc enim patet de primis creatis. Et sicut
 de sanctis Tho. de ipsa resurrectione nostra su-
 tura ad quam nihil angelum cooperabunt. sed aliquid
 precedentia sunt facturi: puta cinerum collectio-
 ne et idem de. Quarta. Quibus oia sua mira-
 cula fecit diuina virtute: vt pbat scus Tho.
 iij. q. xliij. ar. ij. qz inquit solus deus mutat per
 ordinem nature: quod pertinet ad miraculorum rationem.
 Vnde de Leo ad Flavianum. Quia in christo sunt
 due nature Una earum est, i. diuina que fulget
 miraculis. Altera, i. humana que succubit in vris
 Quarta. Quedam tamen miracula fecit christus vt
 videtur quibusdam sola diuina virtute primo modo, si-
 cut Lazari suscitatio. Quedam vero et di-
 uina virtute secundo modo, sicut leprosi huius mundi-
 tatione: sicut per a diuinitate deriuabat ad illam
 in humanitate virtus effectiue miraculorum que
 non erat naturalis. Ista enim celo est de mere

seci Tho. iij. q. xliij. ar. ij. vbi de aiam christi
 huisse virtute ad faciendam quodam miracula circa
 corpus suum. et i. iij. q. lxx. ar. iij. ad secundum: vbi
 sic de. Quibus venerat saluare mundum non solum
 virtute diuina: sed per mysterium incarnationis ipsius
 Et ideo frequenter in sanatione infirmorum non solum di-
 uina potestate utebatur curando per modum imperij: sed
 etiam aliquid ad humanitatem eius pertinet appo-
 nendo. Vnde super illud Luc. iij. Singulorum man-
 nus imponens curabat eos: dicit Cirillus. Quia
 uis ut deus potuisset omnes homines pellere mor-
 bos: tamen tamen eos ostendens propter carnem effica-
 ce ad instantia remedia. Hec scribit Tho.
 Posset tamen quod sine peccato tenere quod in omnibus mi-
 raculis christus utraque diuina virtute utebatur: ita
 quod ab eius deitate non solum ad humanitatem sed
 etiam ad vestes et ad alia corpora eius pertinet de-
 riuabat supnaturalis virtus: vt quod ad rem in qua fie-
 bat miraculum: pura virtus ad infernum in susci-
 tatione Lazari: et hinc petere et subito sic a sole
 in instanti diffundit possibilibus de facto lu-
 me a celo virtus ad terram: et ab oriente virtus ad
 occidentem. Sed per predicta Primo. Nam si
 christus fecit miracula virtute diuina in faciendo
 fuisse oportet: sicut et illa virtus oportet esse.
 sed hoc est falsum, quod dicitur. Vnde. vj. q. non pote-
 rat ibi. i. in patria sua vlla virtute facere. So-
 ludo non intelligit de potentia eius absolute
 sed quod non erat congruum operari miracula in infirmis
 credulos: vt dicitur. Tho. iij. q. xliij. ar. i. ad
 primum. Vnde subdit ibi idem. et mirabat propter in-
 credulitatem eorum. Et secundum hunc modum dicit Be-
 nef. viij. Nam celare potest abraham que gestum
 suum. Et Gen. xix. Non potest facere quod dicitur
 nec ingrediatur illuc. Secundo. Nam si fecisset mi-
 racula diuina virtute aut potestate non orasset: quod
 etiam nec fecit orare quibus miracula ex parte faci-
 unt secundum Greg. Sed hoc est falsum, quod orant in
 suscitatio Lazari. Jo. xj. et panem multiplici-
 uis ubi s. ad secundum per. Vnde. q. de christo opor-
 tebat credi quod a parte sit: et quod eiusque sit christi
 stus utraque ostendebat: nunc oratio: et nunc ex
 parte miracula faciendo. In minoribus quidem
 vt in panem augmētō: respiciendo celum. Et in
 maioribus: puta relaxatione petrorum: et mortu-
 orum suscitatio: cum potestate operando. Vnde ar.
 Jo. xj. de Lazari suscitatio: oculos in celum
 leuasse non propter suffragij necessitatem sed propter
 exemplum hunc fecit. Vbi ibi dicitur propter plurimum quod

De questiōibus super euāg.

cūstat dixi: vt credat qz tu me misisti. Ter-
tio. Si leprosu mūdauit diuina p̄tute: cre-
ata tū: sequit̄ qz p̄tus spūal̄ esset in corpe
Nā illa vīr? agebat in sp̄m: pura in aias
eas iustificādo. qz cū ch̄s venisset p̄pter
aiam p̄ncipalr̄ fm̄ sc̄m Tho. nō p̄r? cura
bat corpa q̄ aias: z p̄seq̄nt̄ erat spūalis.
qz vt d̄r in li. ser p̄ncipioz. imponibile est
nō corp? pura sp̄m/corpe. i. corpal̄ p̄tute
moueri. Sol. Nō incōuenit spūalē p̄tutez
esse in corpe p̄ modū intentiōis vt trāscū-
tis. sicut p̄cept? sc̄ptoris est in calamo alt̄
q̄ modo. Vide de h̄ Lāpō. iij. vi. j. q. j. cō-
clusiōe. iij. z i solutiōe argumētōz h̄ ipaz
Queri etiā p̄t vtrū ch̄s potuerit fm̄
aliquā sciam suā aliq̄ ignorare z cōsequē-
mirari. Vide. iij. q. x. ar. ij. q. ij. ar. j. q. ij.
ar. j. Et vtz in inferno erit fier? Vide q̄d.
v. q. v. ar. ij.

Dñica. iij. post octa. Epiphie Questio xij.

Veritur vtz vniuersa
q̄
lis ecclia destgnata p̄ nauiculaz
fm̄ Jo. q̄nq̄ sic sic peell̄ p̄ssan-
da vt patiat naufragiū. Ad q̄d dico qz nō
Hoc aut̄ patet p̄rio p̄ dictū Aug in li. d̄
catholica fide dicentis. Nauicula. i. ecclia
ch̄i in medio mari vicz mūdi diu tactata
est fluctibz: sed vexata nō dissoluta aut sū-
mersa. qz ille impauit v̄to z mari q̄ eidez
ecclie p̄misit se vsq̄ ad finē affutuz. Sc̄do
p̄ dictū Amb. in q̄dā ser. dicentis. Nauim
eccliam debem? accipe in salo hui? mūdi
p̄stituta: q̄ et si vndaz fluctibz aut p̄cellis
sepe vexet: tā nūq̄ p̄t sustinere naufra-
giū. Patet tertio p̄ illud Bart. xvj. s. por-
te inferni nō p̄ualebūt aduersus eā. Hoc
em̄ nō esset vex si aliq̄n vexatiōibz conq̄-
sata naufragiū dūpēdia pateret. Patet q̄r-
to ex rōne sc̄i Tho. j. ij. q. vj. ar. vlt. Dic-
em̄ qz cū stat? mōi possit variari duplici-
ter fm̄ qz stante vna z eadē lege homies se
habent diuersimode ad illā obseruandū.
et fm̄ diuersam legē. P̄mo mō sic stat?
leg? veteris diuersimode fuit mutat? ita
etiā stat? noue mutabit fm̄ diuersitatem
locoz ac tēpoz. Nō tñ expectāndus est sta-
tus in quo p̄fecti? habeat gratia spūssan-

cti q̄ habita sit hac ten? maxime ab ap̄tes
qui p̄mitias spūs acceperunt z tpe p̄r? z
ceteris abundant? fm̄ glo. Roma. vij.
Sed secūdo modo dicit qz hui? statū nō
succedet alius. Nam statū inq̄ veter? le-
gis successit status noue: sicut p̄fectior im-
p̄fectior. Sed nullus status presentis vt
te esse p̄fectior potest q̄ status noue leg?
quia nihil p̄t esse vltimo fini p̄p̄nquius
q̄ q̄ ad illū immediate introducit: q̄d fa-
cit noua lex. Tāto est aut̄ vnūquodq̄ p̄fe-
ctus quanto vltimo fini p̄p̄nquius. Hec
ille. Patet etiā vltimo testimoniō p̄berti
co. Nam Daniel. ij. ca. Daniel declara-
uit Nabuchodonosor exponēdo significā-
tū statue quam viderat rex: z dixit futura
esse q̄tuor regna seu q̄tuor monarchias
sc̄z regnū Chaldeoz: regnū Medoz et
Persaz: regnū Grecoz: z regnū Roma-
noz. Et deinde subiūgit di. In diebz re-
gnoz illoz suscitabit de? regnū celi. i. ch̄i-
stianitatē vel eccliam: q̄d in eternū nō dis-
sp̄abit. et regnū ei? .i. ch̄i (quē s̄a noiaue-
rat in suo signo. i. lapide p̄ciso sine manibz)
p̄plo alteri n̄ tradet. Cominuet aut̄ z cō-
sumet vniuersa regna hecz ip̄m stabit in
eternū fm̄ qz vidisti qz de monte abscisus
est lapis sine manibz. i. ch̄s missus de cel?
lo sine vituli semie. et cōminuit restā z fer-
rum z es: z argentū z auz. Similr̄ etiā z
ca. vij. itez describit dicitas q̄tuor monar-
chias sub figura q̄tuor bestiaz. Deinde
dicit filium hois i. christum accipe a deo
regnum. i. potestatem sup̄ ch̄stianitatez.
et de illo regno subiūgit. Potestas ei? po-
restas eterna q̄ nō auferet: z regnū ei? q̄d
nō corrupet. i. durante ista vita. sed i fi-
ne ei? ex duabz puincijs. i. ecclia militate z
trūphante fiet vna. i. trūphans q̄ ad bo-
nos. Intelligo aut̄ eccliam semp duraturū
rā: quia semp in aliqua pre orbis domia-
bunt ch̄iani: et in aliqua erit sedes beati
Petri. sicut ecōuerso dicit iudeoz regnuz
et synagoga defecisse. quia non h̄nt domi-
niū: sed vbiq̄ addicti sunt seruituti. Sz
p̄tra p̄missa p̄mo. Nā cum defecerit fi-
des: hostia z sacrificiū: deficiet ecclia: q̄a
fm̄ Augustini: vbi fides: ibi ecclia. Sz
predicta deficient. quia dicitur Danielis
ij. Deficiet hostia z sacrificiū: z erit in tē